

Sygn. akt IV CSK 474/17

POSTANOWIENIE

Dnia 14 marca 2018 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Mirosława Wysocka

w sprawie z wniosku Skarbu Państwa - Naczelnika Urzędu Skarbowego w G.
przy uczestnictwie A. S.

o orzeczenie zakazu prowadzenia działalności gospodarczej,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej
w dniu 14 marca 2018 r.,

na skutek skargi kasacyjnej uczestnika postępowania
od postanowienia Sądu Okręgowego w G.

z dnia 21 marca 2017 r., sygn. akt XII Ga .../16,

I. odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania;

**II. zasądza od uczestnika na rzecz Skarbu Państwa -
Prokuraturii Generalnej Rzeczypospolitej Polskiej kwotę 180
(sto osiemdziesiąt) zł z tytułu zwrotu kosztów postępowania
kasacyjnego.**

UZASADNIENIE

Uczestnik postępowania A. S. w skardze kasacyjnej od postanowienia Sądu Okręgowego w G. z dnia 21 marca 2017 r., opartej na podstawie naruszenia przepisów art. 217 § 1 w zw. z art. 227, art. 233 § 1, art. 233 § 1 w zw. z 278 § 1, art. 233 § 1 w zw. z art. 391 § 1 i art. 382, art. 328 § 2 k.p.c., art. 232 k.p.c. w zw. z art. 6 k.c. oraz art. 377 ustawy z dnia 28 lutego 2003 r. - Prawo upadłościowe, uzasadnił wniosek o przyjęcie skargi do rozpoznania jej oczywistą zasadnością.

W odpowiedzi na skargę wnioskodawca Skarb Państwa - Naczelnik Urzędu Skarbowego w G. zastępowany przez Prokuratorię Generalną Rzeczypospolitej Polskiej wniósł o odmowę przyjęcia skargi do rozpoznania ewentualnie o jej oddalenie oraz o zasądzenie zwrotu kosztów postępowania kasacyjnego.

Stosownie do art. 398⁹ § 1 k.p.c., Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania, jeżeli w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania albo skarga jest oczywiście uzasadniona. Rozstrzygnięcie Sądu Najwyższego o przyjęciu lub odmowie przyjęcia skargi do rozpoznania następuje na podstawie oceny, czy powołane przez skarżącego okoliczności stanowią przyczyny kasacyjne wymienione w tym przepisie.

Uczestnik nieskutecznie powołał się na przyczynę przewidzianą w art. 398⁹ § 1 pkt 4 k.p.c., a zatem na oczywistą zasadność skargi, nie uzasadniając twierdzenia o jej wystąpieniu stosowną argumentacją prawną, która zmierzałaby do wykazania kwalifikowanego, ewidentnego naruszenia powołanych w skardze przepisów prawa, możliwego do stwierdzenia bez merytorycznej analizy zaskarżonego orzeczenia oraz podstaw kasacyjnych (por. postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 10 stycznia 2003 r., V CZ 187/02, OSNC 2004, nr 3, poz. 49, z dnia 5 października 2007 r., III CSK 216/07 i z dnia 11 sierpnia 2011 r., IV CSK 163/11, niepubl.). Uzasadnienie wniosku uczestnika sprowadza się do opisu przebiegu postępowania, zakończonego ogólną uwagą, że „zapadłe w sprawie rozstrzygnięcia (...) są wadliwe i jako takie nie mają prawa się ostać”.

W uzasadnieniu wniosku nie wskazano przepisów, które miałyby doznać oczywistego naruszenia, ani argumentacji prawnej wykazującej, co miałyby przemawiać za poglądem skarżącego, że skarga jest oczywiście uzasadniona. Należy zauważyć, że skarga w głównej mierze została oparta na niedopuszczalnych w świetle art. 393³ § 3 k.p.c. zarzutach dotyczących oceny dowodów oraz poczynionych ustaleń faktycznych.

Z tych względów Sąd Najwyższy orzekł, jak w sentencji, na podstawie art. 398⁹ § 2 k.p.c. O zwrocie kosztów postępowania kasacyjnego na rzecz wnioskodawcy rozstrzygnięto stosownie art. 520 § 2 w zw. z art. 391 § 1 i art. 398²¹ k.p.c.

kc

jw